

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS

1950. GADA 29. MARTA

Nr. 133 (5827)

7.

NOVEMBRIS,

PIRMDIENA

1988. GADS

Maksā 3 kap.

Dārgie biedri!

Sirsniņi sveicam Jūs, partijas, pilsoņu un Lielā Tēvijas kara veterānus, ražošanas pirmrindniekus, visus rajona iedzīvotājus Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 71. gadadienā!

Izsakām dziļu pateicību par Jūsu izcilajiem nopelniem Dzimtenes labā, par Jūsu varonardarbiem kaujās un paš-aizliedzīgo darbu, par Jūsu personisko ieguldījumu Oktobra iekarojumu attīstīšanā, nostiprināšanā un aizsar-gāšanā.

Esam pārliecināti, ka ikviens padomju pilsonis arī turpmāk dedzīgi cīnīsies par Oktobra ideāliem, piedalīsies sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanā un mūsu sabiedrības pārkārtošanas stratēģijas īstenošanā.

Novēlam Jums labu veselību, neizsīkstošu enerģiju, jaunā izjūtu revolūcionārās atjaunošanas procesos!

LATVIJAS KP RAJONA KOMITEJA
RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES
IZPILDKOMITEJA
LATVIJAS LKJS RAJONA KOMITEJA

Vectēvs pasniedz mazdēlam apbalvojumu

No sava vectēva rokām latviešu sarkanā strēlnieka Kārļa Zeltiņa ceļojošo balvu saņēma celtnieku profesionāli tehniskās vidusskolas trešā kursa audzēknis Dainis Zeltiņš. Viņš saņēma šo balvu par uzvaru šaušanā ar mazkalibra šauteni. Sākot ar šo rudenī, šādas Limbažu rajona vispārīgltītošo un profesionāli tehnisko skolu audzēkņu sacensības tiks rīkotas pirms jauniešaucaamo stāšanās armijas rindās.

Kad Kārlis Zeltiņš stājās revolūcijas iekarojumu aizstāvju rindās, viņš bija pavisam jauns. 4. latviešu strēlnieku pulka sa-

stāvā viņš cīnījās Pilsoņu kara frontēs, komandēja ložmetējnieku nodaļu, bet pēc tam tika ieskaitīts revolūcijas gvardu vienībā, kas Kremlī apsargāja V. I. Leņina kabinetu.

Tagad, par spīti smagajai gadu nastai, Kārlis Zeltiņš bieži tiek ar jauniešiem. Vectēvs neslēpj, ka lepojas ar savu mazdēlu, kas ne vien labi mācās, bet tagad kļuvis arī par teicamu šāvēju. Paies vēl pusgads, un Dainis uzgērbs karavīra formas tērpu. godam turpinās tēvutēvu tradīcijas.

LATINFORM korespondents

ŠODIEN — LIELĀ OKTOBRA 71. GADADIENA

Nepieciešams iet tālāk

● Partijas pirmorganizācijas noslēgušās pārskata un vēlēšanu sapulces. Pēc trim dienām darbu sāks partijas rajona organizācijas XXII konference. Šajā sakarībā uz jautājumiem šodien atbild Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs VIKTORS SOLOVJOVS.

JAUTĀJUMS. Jūs esat viens no kandidātiem, kuru vairākas partijas pirmorganizācijas rekomendējušas Latvijas KP rajona komitejas pirmā sekretāra amatam. Daudziem lasītājiem, komunistiem gribas zināt jūsu darbības programmu turpmāk. Protams, ja jūs atkal ievēlēs par pirmo sekretāru.

— Jautājums nav vienkāršs. Pašreizējā situācijā būtu naivi cerēt, ka visu ekonomisko un sociālo problēmu, ekoloģisko un citu jautājumu atrisināšana ir atkarīga tikai no rajona galvenajiem vadītājiem. Lai gan tas nav mazsvarīgs jautājums.

Par galvenajiem virzieniem, kuros, manuprāt, jāstrādā jauniešiem, partijas rajona komitejas birojam, jāklūst:

1. Līdz gada beigām pabeigt partijas rajona komitejas, rajona izpildkomitejas, agrārūnniecības apvienības pārvaldes aparātu reorganizāciju.

Precīzi jānosaka funkcijas, kam ar ko jānodarbojas rajonā, lai nedublētu cits citu.

Partijas rajona komitejai jāuzņemas politiskā, organizatoriskā un ideoloģiskā darba funkcijas, jāiet cilvēkos.

Jāatsakās no aparāta sadrumstalošanas pēc nozaru principa.

Par partijas rajona komitejas aparāta darbības svarīgu funkciju jāklūst partijas darba prakses izstudēšanai un apkopošanai jaunajos apstākļos, aparātam jāanalizē procesi, kuri notiek visās rajona dzīves sfērās, jāveicina labākās pieredzes izplatīšana. Partijas rajona komiteja nedrīkst tērēt savus spēkus un enerģiju ekonomikas operatīvajai vadīšanai. Šīs funkcijas jāuzņemas rajona izpildkomitejai un agrārūnniecības apvienībai.

2. Pārtikas programmas realizēšana.

Rajona lauksaimniecībai līdz 1990. gadam izvirzīts ļoti grūts uzdevums: gaļas pārdošana valstij jāpalielina līdz 18,8 tūkstošiem tonnu, piena — līdz 70 tūkstošiem tonnu, linšķiedras — līdz 990 tonnām, dārzeņu — līdz 1000 tonnām, izslaukums no govīm jāpārvērš līdz 4000 kilogramu. To veikt nebūs viegli. Būs nepieciešams milzīgs darbs.

3. Apakšprogrammas «Dzīvokļi-90» un programmas «Dzīvokļi-2000» risināšana. Līdz 1990. gada beigām rajonā jāuzceļ apmēram 1200 dzīvokļi, līdz

2000. gada beigām — apmēram 7,5 tūkstoši. Uzskatu, ka šo programmu var izpildīt. Nepieciešams tikai apvienot rajona izpildkomitejas, uzņēmumu, organizāciju, kolhozu un padomju saimniecību spēkus.

4. Medicīniskās apkalpošanas uzlabošana un veselības aizsardzības materiāli tehniskās bāzes nostiprināšana.

Sinī nolūkā 1989. — 1990. gadā jāuzceļ piebūve rajona centrālajai slimnīcai, pansionāts Saleniekos. Mēs strādājam ar Latvijas PSR Valsts plāna komiteju un Veselības aizsardzības ministriju, lai atrisinātu jautājumu par infekcijas slimību slimnīcas, tuberkulozes dispansera, Preiļu un Līvānu aptieku projektēšanas iekļaušanu plānos un šo objektu celtniecību trīspadsmitajā piecgadē. Bez tam būtu mērktiecīgi, ja katrā saimniecībā līdz 1995. gada beigām ierīkotu modernu feldšeru un vecmāšu punktu.

5. Izglītības un kultūras attīstība.

Līdz 1995. gadam katrā saimniecībā jābūt vismaz astoņgadīgajai skolai un kārtīgai klubu iestādei. Ļoti nepieciešams atrisināt jautājumus par piebūves celtniecību Preiļu 2. vidusskolai (šī objekta projektēšana jau notiek), par sporta zāļu celtniecību Preiļu 1. vidusskolai un Galēnu astoņgadīgajai skolai.

(Nobeigums 2. lpp.)

Labākie rajona kombainieri

● Jānis Ozoliņš — agrofirma «Krasnij Oktjabrj» (1. vieta).

● Kuprijans Detkovs — Oškalna kolhozs (2. vieta).

● Andris Sotnieks — kolhozs «Nākotne» (3. vieta).

(Nobeigums, Sākums 1. lpp.)

6. Tautas patēriņa preču ražošanas palielināšana, tirdzniecības un apkalpojošās sfēras materiālās bāzes attīstība.

Esam vienojušies ar Latvijas PSR Sādžīves pakalpojumu ministriju un apvienību «Lauku celtnieks» par piebūves celtniecību Līvānu sādžīves pakalpojumu namam 1989. — 1990. gadā. Patlaban notiek projektēšana. Nepieciešams atrisināt jautājumus, kas saistīti ar Līvānu tirdzniecības centra celtniecības finansēšanu. 1989. gadā jāpabeidz pirts celtniecība Preiļos.

7. Kadri, vietējo padomju lomas paaugstināšana.

Tie nebūt nav visi jautājumi, kuri jāatrisina turpmāk. Galveno uzmanību pievēršu sociālajiem uzdevumiem, lai gan daudzi var iebilst: partijas rajona komiteja ir politiskās vadības orgāns. Teikšu šeit vienu, proti — diemžēl vēl neviens no partijas rajona komitejas nav nonēmis un acīmredzot arī nenopēms atbildību par tautsaimnieciskā rakstura problēmu risināšanu, par sociālaj ekonomisko attīstību, par dzīves līmeņa paaugstināšanas programmu realizēšanu utt.

JAUTĀJUMS. Kādi ir jūsu priekšlikumi, lai atrisinātu jautājumu par rajona iedzīvotāju apgādi ar pārtiku?

— Partijas rajona komitejas birojam, rajona izpilddomējam tas ir pats svarīgākais jautājums. Nevar cerēt, ka tuvākajā laikā papildus saņemsim ievērojamo daudzumu pārtikas produktu no valsts resursiem, lai gan Latvijas KP Centrālā Komiteja un republikas Ministru Padome ar šo jautājumu nodarbojas. Stāvoklis republikā un, teiksim vaļsirdīgi, arī visā valstī ir sarežģīts. Tātad mums, uzskatu, nekas cits neatlieks, kā meklēt iekšējās rezerves.

Pirmkārt, rajona vadība centās un arī tagad cenšas panākt, lai pārtikas fondu sadalē starp rajoniem tiktu ievērots sociālais taisnīguma princips. Patlaban tāda disproporcija ir. Ar šo jautājumu nodarbojas Latvijas KP Centrālās Komitejas speciālā komisija, un, kā apgalvo kompetentas amatpersonas, jautājums 1989. gadā tiks atrisināts pozitīvi.

Otrkārt, mums jāsarāžo vairāk gaļas, piena, kartupeļu un citu dārzeņu salīdzinājumā ar Pārtikas programmas uzdevumiem. Tas ir ļoti grūts uzdevums, taču tas ir jārisina.

Treškārt, partijas rajona komitejas birojam, rajona izpilddomējam un agrorūpniecības apvienībai nepieciešams par katru cenu aizstāvēt savus priekšlikumus par gaļas un piena produktu piegādēm centralizētajos fondos, nepieļaut, lai piegāžu apjomi apsteigtu gaļas un piena ražošanas ielānātos tempus.

Ceturtkārt, visiem nepieciešams nopietni strādāt, lai izpildītu Latvijas KP rajona komitejas plēnuma lēmumu par gaļas ražošanas kāpināšanu uzņēmumu palīgsaimniecībās un iedzīvotāju personiskajās palīgsaimniecībās.

Piektkārt, stingrākas prasības jāvirza agrorūpniecības apvienības, kolhozu un padomju saimniecību amatpersonām, lai tirdzniecības tīkls saņemtu pieprasīto kartupeļu, dārzeņu un citu produktu daudzumu. Jāatrisina jautājums par siltumnīcu korpusa nodošanu ekspluatācijā kolhoza «Rīts» 1989. — 1990. gadā.

Sestkārt, jāizstrādā programma lauksaimniecības produkcijas pārstrādei uz vietas rajonā. Ar rajona Tautas deputātu padomes sesijas lēmumu katrai saimniecībai jānosaka uzdevums, saskaņā ar kuru tai jāpiegādā tirdzniecības tīklam noteikta veida un daudzuma produkcija saskaņā ar līgumcēnām, stingri jākontrolē šīs programmas izpilde.

Septītkārt, republikā jāatrisina lauksaimniecības produkcijas cenu veidošanas jautājums. Pasreizējās cenas nestimulē piegāžu apjomu, teiksim — gaļas, palielināšanu rajona tirdzniecības tīklam, jo saimniecības zaudē piemaksas. Piemēram, šogad Aglonas un Rudzātu padomju saimniecības varētu piegādāt rajona tirdzniecības tīklam apmēram 100 tonnu virspilnā sarazotās gaļas. Ja kolektīvi to izdarītu, viņi katrs ciestu apmēram 100 tūkstošus rubļu lielus zaudējumus. Kompensēt šo zaudējumu nav iespē-

jams ne no rajona budžeta, ne no uzņēmumu fondiem. Tāpēc šis jautājums jāatrisina republikā. Un — jo ātrāk, jo labāk.

JAUTĀJUMS. Ko jūs varat teikt par lauksaimniecībai piešķirto prioritāti, kuru izvirzījusi republikas vadība?

— Es nožēloju, ka tas netika izdarīts agrāk. Man ir zināmi republikas vadības priekšlikumi. Teikšu tā: pagrieziet republikas vadību ar seju pret lauksaimniecību nemaz nebija viegli. Lai izmainītu attieksmi pret laukiem, lauku rajonu vadītājiem vajadzēja ziedot ne mazums piepūles. Tagad stāvoklis ir mazliet citāds, tomēr pilsētas vēl joprojām cenšas paņemt savu.

Tuvākajā laikā republikas Ministru Padome pieņems veselu paketi lēmumu, lai praktiski realizētu lauksaimniecībai piešķirto prioritāti. Savus priekšlikumus iesniedzis arī mūsu ra-

Mēs rēķināmies ar to, ka pedagoģiskie kolektīvi veiks atbilstošu darbu, lai skolu absolventi atgrieztos atpakaļ rajonā. Mēs savukārt vairāk jauniešu uztīsim mācīties ar saimniecību un rajona agrorūpniecības apvienības stipendijām.

Un tomēr es uzskatu: ja mūsu jaunieši arī turpmāk vieglprātīgi pametīs dzimtās vietas, mums neizdosies normalizēt demogrāfiskos procesus. Savs novads jāmil ne tikai vārdos, bet arī darbos.

JAUTĀJUMS. Kāda ir jūsu attieksme pret republikas ekonomisko un politisko patstāvību? Cik tālu šāda patstāvība varētu iet?

— Pilnīgi atbalstu to darbu, kas šinī virzienā tiek veikts republikā. Zinu, ka Latvijas Valsts plāna komiteja, Zinātņu akadēmija, republikas Ministru Padome un citi ieinteresēti resori izstrādā republikas saimnie-

Mums labāk jāizmanto kolhozos un padomju saimniecībās uzceltās attīrīšanas iekārtas. Patlaban tās ne visas darbojas tā, kā vajadzētu.

Nepieciešams pamatīgāk nodarboties ar ekoloģisko problēmu risināšanu Līvānu eksperimentālajai biokimiskajai rūpnīcai un stikla fabrikai, eksperimentālajai koksnes konstrukciju rūpnīcai, būvmateriālu un konstrukciju kombinātam.

Savu ieguldījumu ekoloģisko problēmu risināšanā var dot mūsu arodbiedrības, Latvijas Tautas frontes Preiļu un Līvānu nodaļas. Un arī katrs rajona iedzīvotājs. Jo mežus, upes, ezerus piesārņojam mēs paši. Tāpēc būsim disciplinēti un to pašu prasīsim arī no citiem. Vispirms izslaucīsim savu kāpņu telpu, pagāmu, bet pēc tam — arī visu rajonu, padarīsim to ziedošu. Starp citu, tieši ar to sāka arī lietuvieši.

nu latviešu valodai? Kā latviešu valoda tiks ieviesta lietvedībā?

— Tuvākajā laikā visas tautas apspriešanai tiks nodots likumprojekts par latviešu valodas un citu valodu lietošanu republikas teritorijā. Tad daudz kas noskaidrosies.

Laiks diemžēl ātri skrien uz priekšu. Tāpēc mums nav ko gaidīt. Rikoties nepieciešams jau tagad. Uzskatu, ka tur, kur ir reālas iespējas, jau tagad jāveic konkrēts darbs, lai latviešu valodu ieviestu sarunvalodā un lietvedībā, neaizskarot, bez šaubām, citu tautību cilvēkus. Tur, kur tādu iespēju nav, jāgatavo cilvēki. Rajonā tiks paplašināti latviešu valodas kursi, turklāt kursu organizēšana būs ļoti nopietna — ne tāda, kā līdz šim. Rajona izpilddomējas tautas izglītības nodaļai jāparūpējas par pasniedzēju kadru sagatavošanu un viņu kvalifikācijas celšanu, lai gan šo kadru, teiksim atklāti, nav daudz. Vadiņtāju un partijas organizāciju pienākums ir iet šī darba priekšgalā katrā darba kolektīvā.

Uzskatu, ka daļa iedzīvotāju latviešu valodu var apgūt pašmācības ceļā. Viņiem var sniegt palīdzību (un to vajadzētu sniegt) latviešu tautības cilvēki.

Lai pārietu uz lietvedību latviešu valodā, dažās organizācijās jau tagad nav nekādu problēmu. Vajadzīga tikai attiecīga rakstāmehnika un kadri, kas ar to strādā. Taču daudzās organizācijās ir lielas grūtības. Tas jāsaprot visiem. Bez šaubām, lai realizētu Latvijas PSR Augstākās Padomes 6. oktobra lēmumu par valsts valodas statusa piešķiršanu latviešu valodai, vajadzīgs laiks. Tā realizēšana šaubas man nerada. No Lietuvas kolēžu darba pieredzes zinu, cik pozitīvi šis jautājums risinās tur. Vajadzīga tikai pacietība un dažādu tautību cilvēku savstarpējs atbalsts.

JAUTĀJUMS. Kā jūs domājat sadarboties ar Latvijas Tautas fronti? Vai tās programmā ir jums nepieņemamas koncepcijas un virzieni?

— Mēs esam gatavi sadarboties, mēs esam par sadarbību. Taču lai sadarbotos, mums jāpazīst šī organizācija, jāzina tās programma, cilvēki, vadītāji. Pagaidām rajonā šajos jautājumos ir daudz neskaidrību. Latvijas Tautas frontes rajona nodaļas pārstāvji mūs aicina uz atklātību, bet paši par savu organizāciju klusē. Kāda ir tās programma? Kas ir tās sastāvā? Cik tajā iesaistīties strādnieku, kolhoznieku, nelatviešu tautību cilvēku, komunistu? Tas viss tiek turēts noslēpumā. Neizpratni rada arī dažas darbības. Pagaidām savā adresē caur rajona avīzi mēs dzirdam vienīgi aicinājumus. Bet kad būs konkrēts darbs? Gribu aicināt Latvijas Tautas frontes Preiļu un Līvānu nodaļu vadītājus nesākt savu darbību ar «birku» piekāršanu daudzliem vadītājiem.

Latvijas Tautas frontes programmā ir daudz vērtīga un lietderīga, kas pelnījis atbalstu. Daži Programmas un Statūtu punkti prasa komentārus, izskaidrojumu. Tāpēc gribētos, lai Latvijas Tautas frontes atbalsta grupu dalībnieki tiktos ar darba kolektīviem, izskaidrotu savas pozīcijas.

Domāju, ka kopumā Latvijas Tautas fronte var izdarīt daudz lietderīga. Taču jāatceras, ka pārskatītos var realizēt ar konkrētiem darbiem, nevis ar aicinājumiem un norādījumiem.

JAUTĀJUMS. Ko jūs gribētu novēlēt delegātiem konferences dienā?

— Pirmkārt, raženu darbu Otrkārt, pārdomāti novērtēt paveikto un, pats galvenais, noteikt efektīvus ceļus mūsu virzībai uz priekšu. Ekonomika, sociālie jautājumi, kultūra, izglītība, veselības aizsardzība, ekoloģija — tas viss ir problēmas, turklāt — lielas problēmas.

Rajona darba laudis gaida, ko teiks komunisti. Tāpēc nepieciešams iet tālāk. No šodienas saņemumiem, no kopējam vēlmēm un iespējām — uz konkrētu jautājumu atrisinājumu.

Nepieciešams iet tālāk

jons. Lūk, daži dokumenti, kurus paredzēts pieņemt:

1. Par pasākumiem, lai attīstītu reģionālo mašīnbūvi;

2. Par rūpniecības uzņēmumu līdzdalību pārstrādājošās rūpniecības, dārzeņu ražošanas un realizācijas materiāli tehniskās bāzes nostiprināšanā;

3. Par rajonu izpilddomēju lomas un atbildības palielināšanu par lauksaimniecības produkcijas piegādi un iedzīvotāju nodrošināšanu ar pārtiku, uzlabošanu;

4. Par neatliekamajiem pasākumiem, lai kāpinātu celtniecības kompleksa materiāli tehniskās bāzes jaudas 1989. — 1990. gadā un 1991. — 1995. gadā;

5. Par sociālās infrastruktūras attīstības un dzīvokļu celtniecības paātrināšanu agrorūpnieciskajā kompleksā;

6. Par lauksaimnieciskās nozīmes ceļu tīkla attīstību Latvijas PSR.

Uzskatu: ja šie lēmumi tiks īstenoti dzīvē tikai par 70 — 80 procentiem, mūsu lauki stībrī vien izmainīsies. Daudzas problēmas, kuras patlaban ir kolhozos un padomju saimniecībās, būs atrisinātas.

JAUTĀJUMS. Kādus pasākumus plānots veikt, lai likvidētu darbaspēka problēmu rajonā?

— Šī problēma ir ļoti sāpīga. Pēdējos trīsdesmit gados rajona iedzīvotāju skaits samazinājies par apmēram astoņiem tūkstošiem cilvēku. Tas, bez šaubām, negatīvi ietekmē rajona ekonomiku. Īpaši cietuši lauki. Patlaban rajonā, ņēķinot uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes, vidēji ir 9 strādājošie, bet dažās saimniecībās pat mazāk nekā seši.

Bez tam kolhozos un padomju saimniecībās, īpaši lopkopībā, strādā daudz pensionāru vai arī pirmspensijas vecuma cilvēki.

Pienācis laiks likt atdzimt mūsu laukiem, pilsētām jāatdod savi parādi.

Kā šo jautājumu risināt? Manā skatījumā kompleksā jāattīsta kolhozu un padomju saimniecību centrālās ciemat. Jāpaplašina individuālā dzīvokļu celtniecība, sevišķi — tā dēvētajos neperspektīvajos ciemos, jāatrisina ar ceļu būvniecību un to asfaltēšanu saistītie jautājumi. Republikas valdībai esam izvirzījuši jautājumu par to, lai līdz 1995. gadam noasfaltētu ceļus visos ciematos, pievedceļus līdz fermām, kā arī ar asfaltētiem ceļiem savienotu rajona centru ar visu saimniecību centriem. Līdz 1995. gadam mums jāpānāk, lai visās saimniecībās būtu visi nepieciešamie sociālie, sadzīves un kultūras objekti.

Partijas rajona komitejas birojam, rajona izpilddomējam un agrorūpniecības apvienībai tas jāņem vērā, sastādot celtniecības plānus trīspadsmitajai pie-

ciskā aprēķina programmu. Tiek izstrādātas arī detalizētas programmas atsevišķās ekonomiskās un sociālās darbības sfērās.

Visu nepieciešams rūpīgi izskaitlēt un apsvērt. Ar emocijām vien tāda nopietnā lietā tālu tik nevar.

Protams, šodien republika ārpus savām robežām izved daudz ko. Taču nedrīkstam aizmirst, ka no citiem reģioniem saņemam gandrīz visu nepieciešamo daudzumu metālvielmējumus, akmeņogļu, benzīna un citas degvielas, kā arī gāzi, vieglos un kravas automobiļus, traktorus un citu lauksaimniecības tehniku, apmēram 50 procentus elektroenerģijas, visu daudzumu minerālmēslu un augu aizsardzības līdzekļu, ievērojami daudz koncentrētās lopbarības un minerālpiedevu, celtniecības materiālus, televizorus, ledusskapjus, putekļu sūcējus un daudz citas produkcijas. Bez tam daudzi uzņēmumi ir atkarīgi no kooperētājiem piegādēm, jo saņem praktiski visas komplektējošās detaļas.

Nedrīkst arī aizmirst, ka lauksaimniecības produkcijas pašizmaksa pie mums ir ļoti augsta. Republikas kolhozi un padomju saimniecības par lauksaimniecības produkciju šogad saņems apmēram vienu miljardu rubļu lielu valsts dotāciju, bet mūsu rajons — vairāk nekā 30 miljonus rubļu. To visu nedrīkst neņemt vērā.

Un tomēr, manuprāt, republikāniskais saimnieciskais aprēķins palīdzētu atrisināt daudzas akūtas problēmas, likvidētu resursismu, dotu iespēju racionālāk izmantot vietējos resursus, ievirzītu ekonomiku intensīvās attīstības gultnē.

Attiecībā uz politisko patstāvību jāatzīmē, ka patlaban republiku politiskās patstāvības robežas ievērojami paplašinātas un arī turpmāk paplašināsies. Par to uzskatāmi liecina virkne likumdošanas aktu, kuri pēdējos mēnešos pieņemti republikā. Mēs visi tos labi zinām. Taču uzskatu, ka visam jānotiek PSRS un savienoto republiku Konstitūciju, citu likumdošanas aktu ietvaros.

JAUTĀJUMS. Kāda ir jūsu attieksme pret ekoloģiskajām problēmām? Kā tās vajadzētu risināt?

— Ir skaidrs, ka šīs problēmas jārisina. Rajonā jau ne mazums šinī ziņā veikts. Atrisināts jautājums par attīrīšanas iekārtu paplašināšanu Preiļos un Līvānos. Te jau sākti celtniecības darbi, kurus nepieciešams foršēt.

Rūpniecības uzņēmumi, katlu mājas pakāpeniski pāries uz dabas gāzi, kura jau pienākusi Līvānos. Tiek projektēts gāzēvadis «Kolhozs «Dubna» — Preiļi». Kad dabas gāzi saņems Preiļi, to varēs izmantot gandrīz puse rajona saimniecību. Mēs uzskatām, ka Preiļi gāzi varētu saņemt 1991. gadā, bet tas nozīmē, ka pilsētai un saimniecībām tām jau tagad jāgatavojas.

DARBS ir tikums. Ne Jevdokijai Nikolajevnai, ne Mihailam Ivanovičam Kudrjašoviem — Suvorova kolhoza ganāmpulka atražošanas telišu fermas kopējiem — šī patiesība nav jāatgādina. Jo viņi ir īsti zemnieki, kuriem darba tikums ir svēta lieta. Un laikam arī — viena no nedaudzajām Silajāņu puses daudz bērnu ģimenēm, kura savām piecām atvasēm iemācījusi, ka dzīvē nav nekā svarīgāka par apzinātu darbu, par pienākumu pret ģimeni un tās tradīcijām.

Jevdokija Nikolajevna saka: «Man tikai 47 gadi, bet sāk rokas un kājas».

No darba sāk. Divdesmit gadus viņa mēro ceļu uz šo fermu. Aprūpēja vistas, aitas, baroja jaunlopus, tagad audzē ganāmpulku.

Strādāja bez brīvdienām un svētku reizēm. Saimniecībā viens pēc otra mainījās un nāca vadītāji, bet Jevdokija Nikolajevna godīgi darīja savu darbu. Smagu darbu, jo mehanizācijas kā nebija, tā arī tagad nav. Vienīgi transportieris kūsmēslu izvākšanai. Teliņu dzirdināšana, lopbarības pienesšana un sadalīšana jāveic ar rokām. Atved ar traktoru kādu kravu, izgāz pie fermas. Pamēģini, teiksim, ziema izplēst šo sienu, sadalīt tā, lai katram jaunlopam tiktu paredzētā norma.

Un — ja kādreiz šīs (dažkārt

pat nekvalitatīvās) lopbarības pietrūkst, ko tad? Tāpēc jaunie fermā iet garām ar likumu. Netiek celties ar tumsu un pēc saulrieta mājās nākt. Mihails Kudrjašovs uz fermu dodas piecos no rīta. Labi ja pāris stundas dienā iznāk, ko atvēlēt piemājas saimniecībai. Par atpūtu nemaz nerunājot.

Kudrjašovu ģimene pieder pie tās zemnieku cilts, kuri uzskata, ka lauciniekiem meklēt produktus pilsētā ir grēka darbs. Vārda pilnā nozīmē. Sakopts dārzs, pagālmis, istabas. Mājasmāte saka: viņiem pietiekot ir piena, ir ga-

las un olu. Esot pat valstij ko pārdot, ko bērniem ciemkukulim iedot. Protams, brīvdienās visiem jāstrādā. Gan meitām, gan dēliem. Arī mazbērniem. Kudrjašovu dzimtā viņi jau ir septiņi. Viens no viņiem — sešgadīgais Kostiks — arī todien bija lielais izpalīgs vectēvam.

Pajautāju: kā viņiem, strādājot ekonomiski vājā saimniecībā, izdodas būt par izcilniekiem? Pērn Kudrjašoviem bija trešā vieta rajonā.

Mēs citīgi aprūpējam katru telīti. Laikus paēdinām, uzmanām. Telītes saņem obligātās minerālvielu devas. Nereti strīdāmies ar saimniecības vadītājiem, pierādām savu taisnību, ka lopniekiem vajag kārtīgu barību, nevis neizdevušos skābarību. Gadās, ka pietrūkst arī tās. Negaidām, kad atvedīs. Ejam uz kantori un prasām. Par laimi ferma atrodas gandrīz vai Silajāņu centrā. Protams, vadībai tas ne visai patīk, bet vienaldzīgi būt nespējam. Mihails Ivanovičs, dažreiz tā iekarst, ka pasaka pat bargākus vārdus. Gadās, ka taisnību meklējam pat rajona centrā...

Lūk, šādi nepieņemami un principiāli cilvēki ir saimniecības balsts. Viņiem nav vajadzīgi

— Jāaicina talkā bērni, — saku. — Tikaj tad jaunā saimniekošanas forma iesakņosies pilnīgi. Tad būsiet tiesīgi izlemt, cik un ko audzēt. Kā atgādāt, kā ietaupīt un izbarot lopbarību. Tik lielā ģimenē kā jūšējā varbūt atradīsies spēks un drosme.

...Un Jevdokija Nikolajevna atceras, kā pati bērnu sūtījusi uz pilsētu. Visas ciema meitenes brauca uz Ogres trikotāžas kombinātu. Arī savu vecāko meitu mudinājusi. Gribējies, lai viņai vieglāks darbs nekā fermā. Meita iemācījās amatu, strādāja labi, bija dzīvoklis, bet... Ogrē neie-dzīvojās. Tagad ir lauciniece, viņas Kostja un Juļa mācās Silajāņu skolā, paši strādā saimniecībā. Bet mātē klusībā cer, ka uz šo fermu vēlāk nāks strādāt kāds no viņas bērniem vai mazbērniem. Jo pensijas gadi nav tālu. Pagaidām vislielākā cerība likta uz dēla un meitas ģimenēm, kuras strādā saimniecībā. Kaut gan vajadzētu saukt uz mājām arī pārējos (viens meita strādā Ziemeļos). Silajāņos visiem darba pietiktu.

Jevdokijai un Mihailam Kudrjašoviem jāsteidzas uz fermu, tāpēc nav laika garām runāt. Galveno savu sāpi saimniecības darba veterāni tomēr izteica:

Šī stiprā darba cilvēku cilts...

«Kā būs ar mūsu saimniecību? Vai mūs kādam «pārdos», ja nespējam kļūt rentabli? Priekšsēdētājs tā teica.»

Saubos, vai uz šo jautājumu šodien atbildi var dot, piemēram, kāds no rajona agrorūpniecības apvienības galvenajiem speciālistiem. Viens gan ir skaidrs. Ja šādu ģimeņu Suvorova kolhozā būtu vairāk, tad kopsapulce neskanētu priekšsēdētāja vārdi: «Mūs laikam kādam pārdos...».

A. ILJINA

● ATTEĻA: visi uz fermu...

J. SILICKA foto

● 22. un 23. oktobrī rajona kultūras nams aicināja kopā cilvēkus, kam interesē kultūras tālākattīstība, kam rūp, lai dzīve rajonā kļūtu daudzveidīgāka un skaistāka.

Notika vairāki pasākumi zem Latvijas Kultūras fonda zīmes.

Pirmais no tiem — labdarības koncerts. Koncertu ievadīja labākais rajonā — Stabulnieku VIA Jura Ruļuka vadībā. Koncertā piedalījās arī ciemiņi no Rīgas — bijušie līvānieši Juris Kulakovs un brāļi Māris un Valdis Muktupāveli. Viņu izpildījumā klausījāmies latviešu tautas melodijas, godu dziesmas. Neparasta šoreiz likās populārās grupas «Pērkonis» vadītāja J. Kulakova piedalīšanās šādā ampluā (kaut gan tautas dziesmas, mūzika skan Jura un Valda Muktupāvela un aktiera Edgara Liepiņa izpildījumā visā republikā). Vārēja tikai aprīņot mūsu novadnieku prasmi spēlēt daudz tautas instrumentus — tie mainījās līdzī vai katrai dziesmai. Ne nu velti Valdis ieguvis pelnītu slavu kā labākais tautas instrumentu pazinējs un to spēles pratējs republikā. Manuprāt, arī Māris un Juris maz no viņa atpaliek.

Soreiz bijām liecinieki jauna ansambļa tapšanai, un klausītāji šādu sastāvu uzņēma visai atsau-

cīgi. Jācer, ka pirmā šāda veida uzstāšanās nepalikis pēdējā. Bet par koncertu — klausītāju pateicība visiem tā dalībniekiem.

Vēla novakare kultūras namā pulcināja arī rajona amatniekus. To vidū bija audējas, adītājas, puķkopes, pinēji, keramiķi, kokapstrādes meistari un pat cilvēki ar mājturības skolu dip-

slas studija «Dubna», Preiļu keramiķi darbojas Rēzeknes A. Paulāna Tautas keramikas studijā. Savas domas izteica keramiķi P. Čerņavskis, J. Caics, Līvānu 1. vidusskolas darbmācības skolotāja M. Kulakova, Aglonas kultūras nama direktore J. Streiķe.

Taču vienlaikus izskanēja arī

darbojas viens no nedaudzajiem ratīņu meistariem rajonā, taču mācekļu viņam nav.

Tātad būtībā amatnieku brālība nepieciešama — šāds secinājums izrietēja no kopējas sarunas.

Tika izvirzīta amatnieku brālības rajona nodaļas organizācijas komiteja ar pārstāvjiem no

u. c., Līvānu stikla mākslinieki D. Gudovskis, I. Lāce, A. Rotčenkova, Līvānu keramiķes E. Pastare, M. Teilāne, Preiļu mākslinieki V. Kokorevičs, M. Abrička, V. Smāne un, protams, arī Preiļu keramiķi J. un P. Čerņavski, J. Caics, V. Babris, A. Rečs.

Izsolī, kas bija organizēta senā Silajāņu keramikas centra iezīmēšanai un atjaunošanai (tāpat arī — labdarības koncerts un ziedojami) vadīja Rīgas kultūras darbinieku tehnikuma audzēknis, topošais kultūras darba organizators Jānis Ertis.

Un tā — labdarības koncertā, izsolē, ziedojumos kopā ienemtā summa par labu Silajāņu iezīmēšanai — 443 rubļi. Latgales Māras piemineklim savākti 34 rubļi.

Paldies visiem, kas ziedoja naudu, paldies mūziķiem, māksliniekiem, amatniekiem — visiem, kas stāvēja klāt, veicināja Latvijas kultūras fonda Preiļu nodaļas radīšanu.

M. LIVDANE,

rajona kultūras nodaļas vadītāja

Honorāru novēlu LKF Silajāņu keramikas centra iezīmēšanai, atjaunošanai.

Zem Latvijas Kultūras fonda zīmes

lomiem, Preiļu un Līvānu darbmācības skolotāji. Diemžēl nepiedalījās kalēji, akmenkallī, arī amatnieku kooperatīvu dalībnieki. Visus sveica pārstāvji no Latvijas kultūras fonda, rajona kultūras nodaļas, muzeja, arī — Rožupes lauku kapela.

Klātesošie iepazīs ar Amatnieku brālības statūtiem. Izraisījās debātes par to, vai šāda brālība jeb tās nodaļa nepieciešama arī pie mums, jo Līvānos darbojas Tautas lietišķās māks-

vēlējums sadarboties dažādu amatu pratējiem, jo tāda sadarbība var tikai veicināt amatniecības attīstību. Piemēram, audējam nepieciešamas stelles, ratīņi u. tml., ratīņu meistariem — kalēju palīdzība. Arī keramiķiem nepieciešami cepļi, ko savukārt nevar izbūvēt bez mūrnieku palīdzības.

Amatniecībā jāiesaista jauni spēki, jo daudzi amati līdz ar to meistariem draud aiziet nebūtībā. Piemēram, Riebiņu pusē pašlaik

dažādu amatu pratējiem. To skaitā — J. Caics, F. Luriņa, P. Pušmucāne, E. Pastare, J. Laižāns, S. Orbidāns, M. Kulakova, J. Streiķe, P. Sparāns-Pudzs, E. Dimants, P. Brodūzs u. c.

Nākošajā rītā visus interesentus kopā aicināja mākslinieku un amatnieku darbu izsole. Savus darbus tajā piedāvāja Līvānu tautas lietišķās mākslas studijas «Dubna» dalībnieces A. Prikule, M. Mikulāne, T. Zute, M. Kulakova, S. Kaulakane, I. Bojāre

ATTEĻOS:

● debātes starpbrīdī — (no kreisās) A. Paulāna Tautas lietišķās mākslas studijas vadītājs A. Kūkojs, kinorežisors J. Streičs, Preiļu keramiķi V. Babris un J. Caics;

● spēlē Preiļu rajona kultūras nama lauku kapela.

J. ZANDES foto

Skaišta un neatkārtojama
ir mūsu lielās Dzimtenes
galvaspilsēta Maskava.
ATTEĻA: pie pieminekļa
Vladimiram Iljičam Leņinam
Kremlī.
TASS fotohronika

Sirsniņi apšveicam Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas darbiniekus Lielā Oktobra svētkos. Novēlam panākumus darbā, stipru draudzību un mierīgu dzīvi!

Preiļu SCO administrācija un sabiedriskās organizācijas

SAUKAS

59. ARODVIDUSSKOLA

(Jēkabpils rajons)

uzņem «C» kategorijas auto-
vadītāju 5 mēnešu kursus.

Iestājoties skolā, jāiesniedz
šādi dokumenti:

iesniegums,
izglītības dokuments,
raksturojums,
medicīniskā izziņa Nr.
083/U,
izziņa par ģimenes sastā-
vu,
3 fotokartītes (3,5x4,5 cm).

Dokumenti jāiesniedz līdz
20. novembrim.

Kursantus nodrošina ar
bezmaksas uzturu, kopmīt-
nēm, maksā stipendiju.

Skolas adrese: Jēkabpils
rajons, pasta nodaļa «Sau-
ka». Tālruni — Sauka:
41743 un 41722.

RAJONA

IZPILDKOMITEJA

izsludina konkursu
uz Preiļu kinodirekcijas
direktora vakanto vietu.

Konkursā tiek aicināti pie-
dalīties Latvijas PSR iedzi-
votāji, kuriem ir organizato-
riskā darba pieredze.

Priekšlikumus, norādot an-
ketas datus, adresi un tāl-
ruņa numuru, iesūtīt rajona
izpildkomitejai līdz 1988.
gada 1. decembrim.

Tālruni uzziņām —
22233 un 22238.

LASĪTAJU IEVERĪBAI

Parakstīšanās uz periodis-
kajiem izdevumiem 1989. ga-
dam pagarināta līdz 15. no-
vembrim, bet uz laikrakstu
«Valdības ziņotājs» (krievu
valodā) — līdz 1. decem-
brim.

Parakstīšanos pieņem vi-
sās sakaru nodaļās, kā arī
sabiedriskie preses izplatītā-
ji.

Latvijas Republikāniskā
preses izplatīšanas apvie-
nības Preiļu rajona nodaļa

Tu, mīļā māt, nu aizej klusi
Tai ceļā pēdējā, no kura
nepārnāk.
Cik daudz no savas sirds tu
dāvājusi,
Kas mīlestību šo gan vārdos
izteikt māk.
(M. Bārbale)

Izsakām līdzjūtību Atim Sed-
valdam, MĀTI smiltājā izvadot.
Līvānu eksperimentālās bio-
ķīmiskās rūpnīcas kolektīvs

Es neprotu raudāt, jo viss, kas
ir bijis,
Nav mērojams asarām klusām,
Balts krusas viesulis ceļu man
vijis,
Es tevi pavadu pēdējā dusā.
(M. Losberga)

Izsakām dziļu līdzjūtību Atim
Sedvaldam, pavadot MAMULU
smiltājā.

Kolhoza «Zelta vārpa»
kolektīvs

LASĪTAJU IEVERĪBAI

Laikraksta nākamais numurs
iznāks šī gada 12. novembrī.

Diplomātija un padomes

«Varu padomēm! Zemi
zemniekiem! Mieru tautām!
Maizi badcietējiem!» Ar
šiem aicinājumiem mūsu ap-
ziņā saistās Oktobra revolū-
cijas pirmie soļi. Tās dienas
tiešām satricināja pasauli —
dzima pēc visiem paramet-
riem jauna valsts ar jaunu
ārpolitiku un savā būtībā
citādu diplomātiju: visā pa-
saulē izskanēja Leņina Dek-
rēts par mieru.

Lasot šīs vecajā krievu orto-
grāfijā rakstītās rindas, ar prā-
tu un sirdi jūtam to saikni ar
mūsu dienām. Ar Dekrētu par
mieru saistīti mierīgas līdzspa-
stāvēšanas politikas pirmsāku-
mi. Pirmais padomju varas ār-
politiskais dokuments apliecina
tās ārpolitikas elastīgumu, gata-
vību izskatīt «jebkādu citu
miera noteikumu». Un vēl viens
moments — jaunā valdība pazi-
ņoja, ka tā atceļ slepeno diplo-
mātiju un gatavojas vest visas
sarunas pilnīgi atklāti visas tau-
tas priekšā.

Turpmākajos gadu desmitos
plašai sabiedrībai un padomēm
nelāva piedalīties ārpolitisko
problēmu risināšanā. Tas nereti
negatīvi ietekmēja mūsu zemes
prestīžu starptautiskajā arēnā.

Tagad mēs esam liecinieki
tam, kā leņiniskie diplomātijs
principi iegūst otro elpu.

Pārkārtošanās devusi PSRS
ārpolitikai jauno politiskās
domāšanas veidu, kas, tāpat
kā Dekrēts par mieru, ir
orientēts uz gatavību izskatīt
arī «jebkādu citu noteikumu».
Un tas dod jūtamus rezultātus.
Oktobra beigās no Rostovas pie
Donas tika saņemta informācija:
slavenā Rostovas lauksaimniecī-
bas mašīnu rūpnīca saņēmusi
jaunajām lauksaimniecības mašī-
nām tāda metāla partiju, kas
pavisam nesen tika izmantots
nāvējošo rakešu RSD-10 izgata-
vošanai. Nevis pārnestā nozīmē,
bet pavisam tieši sākusies zō-
benu pārkalšana lemešos. Ar
televīzijas ekrānu palīdzību mēs
redzējām, kā Hauzenē (Rietum-
vācijā) tiek iznīcinātas ASV
rakešu «Pershing-2» pirmās de-
viņas starta ierīces.

Viens no galvenajiem mūsu
zemes ārpolitiskās darbības vir-
zieniem ir Eiropa. «Eiropas
kopīgās mājas» celtniecība —
šādi trijos vārdos var formulēt
centrālo tematu oktobrī notiku-
šajās PSRS valdības sarunās ar
vairāku Rietumeiropas valstu un
valdību vadītājiem, kā arī Var-
šavas līguma valstu ārlietu mi-

nistru komitejas sēdē, kas šajās
dienās beidzās Budapeštā.

Kā zināms, šīs mājas pamatos
likta nepieciešamība nostiprināt
uzticēšanos, garantēt savstarpēju
drošību, attīstīt ekonomisko sa-
darbību un paplašināt apmaiņu
kultūras jomā.

Diemžēl pēdējās dienās liek
sevi just spēki, kas pretojas
«Eiropas procesam». ASV nav at-
teikušās no mēģinājumiem sa-
glabāt bēdīgi slavenajai eksporta
kontroles komitejai bremses lo-
mu Austrumu un Rietumu līdz-
tiesīgas ekonomiskās sadarbības
neregulēšanā. Hāgā notikušajā
NATO kodolplānošanas grupas
sēdē atkal atskanēja aicinājumi
kompensēt vidēja un mazāka
darbības rādiusa rakešu likvidē-
šanu, modernizējot citu veidu
kodolieročus un izvietojot tos
Eiropā.

Jā, 1917. gada oktobrī no-
spraustais ceļš uz pasauli bez
kariem vēl prasa daudz pūļu.
Taču tagad iepriecina tas, ka
šajos pūliņos plānots efektīvi
iesaistīt padomes to augstāko
orgānu personā. Šādas pilnvaras
paredzētas likuma projektā par
PSRS Konstitūcijas grozījumiem
un papildinājumiem. Pirmo reizi

tiķis izveidota PSRS Augstākā
Padome, kas darbosies pastāvīgi,
un tai šajā ziņā piešķirtas plašas
tiesības. Tā varēs ratificēt un
denonsēt starptautiskos līgumus,
pieņemt lēmumus par aizdevumu
un citas palīdzības piešķiršanu
ārvalstīm, par PSRS Bruņoto
Spēku kontingentu izmantošanu,
ja radīsies nepieciešamība pil-
dīt starptautiskas līgumsaistības
miera un drošības uzturēšanā.
Tādējādi lozungs «Varu — pa-
domēm!» beidzot iegūst miesu
un asinis starptautiskajās lietās.
Taču tā nav tikai padomju de-
mokrātijas attīstība vien, bet
arī zināmā mērā tā pati atklātā
diplomātija, ko pasludināja
Dekrēts par mieru.

Sajās dienās vērsās plašumā
Konstitūcijas reformu visas tau-
tas apspriešana. Iespējams, ka
dažas tēzes tiks kritizētas un
grozītas. Taču ar pārliecību var
sacīt: jaunais ārpolitikas veido-
šanas mehānisms, kurā izšķiro-
šais vārds pieder tautai un tās
ievēlētājam padomēm, atbilst vi-
su un ikviena augstākajām inte-
resēm.

V. SAPRONOVS
(TASS)

Cauri dzīvei — ar dziesmu

Anna Kaža piedzima dziesmo-
tā ģimenē — dziesmu mīļēja kā
māte, tā tēvs, un, cik atceras
savu dzīvi, arī pati visu laiku ir
dziedājusi.

...1955. gads. Maskavā notika
Latviešu literatūras un mākslas
dekāde. Tajā kopā ar profesio-
nālajiem māksliniekiem piedalī-
jās arī divi etnogrāfiskie ansam-
bli — mūsu rajona Zdanova
kolhoza un Liepājas rajona Ni-
cas ciema sievas. Un guva pa-
nākumus — vienkāršajām Latvi-
jas sievietēm aplaudēja visa
Maskava.

Anna Kaža, toreizējā Zdanova
kolhoza sieviešu etnogrāfiskā
ansambļa dalībniece, atceras:
«Mūs kopā saveda dziedāšanas
skolotājs Aleksandrs Vasiļev-
skis. Sadziedājāmies, sākām uz-
stāties. Par mums ieinteresējās
Rīgā, uzaicināja tur. Izturējām
konkursu un ieguvām ceļazīmi
uz Maskavu.

Abi ansambļi Maskavā dzīvo-
jām līdzās, bet uzstājāmies at-
sevišķi, lai viens otram netrau-
cētu — dziedājām katrs savā
manierē, tikai pa īstam pašām
saprodamā valodā. Taču tas ne-
bija par šķērslī ar Nīcas sievām
sadrudzēties. Tiesa, mēs nesā-
pratām daudzus viņu dziedātos
vārdus, viņas — mūsu. Liela
atšķirība Kurzemes un Latgales
mēlēs.»

...1958. gads. Latgales kultū-
ras nedēļa Rīgā. Kopā ar dau-
dziem mūsu novada kolektīviem

Rīgu dimdināja arī Zdanova
kolhoza sieviešu etnogrāfiskais
ansamblis. Un kopš tā laika
simtiem uzstāšanos dažādās Lat-
vijas malās, koncerti televīzijā,
radio. Pēdējos gados ansam-
blis mainījis savu nosaukumu —
tagad tiek dēvēts par Saunas
ciema etnogrāfisko ansambli,
bet dziesmas ir tās pašas. No
tautas nākušas, sirsnīgas, savil-
ņojas.

Annai Kažai jau liels ve-
cums — nodzīvot 85 gadi. Bet
no dziesmas viņa nedomā šķir-
ties. Pirms diviem gadiem Kažu
māmuļa bija iniciatore Neicenie-
ku ansambļa izveidošanai. Tā
sastāvā ir viņas divas meitas,
znoti, četras mazmeitas, maz-
mazmeita un, protams, viņa pati.

Neicenieku ansamblis piedalī-
jās 2. Vissavienības tautas dai-
rades festivāla laureātu salido-
jumā Siguldā, šovasar — starp-
tautiskajā folkloras festivālā
«Baltica-88».

Pērnruuden Anna Kaža pēc 32
gadiem (pēc Latviešu literatūras
un mākslas dekādes 1955. gadā)
otrreiz devās uz Maskavu —
Neicenieku ansambļa sastāvā,
koncertos dziedāja latgaliešu
tautas dziesmas.

Dziesma iznesta cauri dzīvei.
Visu mūžu kopā ar dziesmu.

J. AIZKALNS

Redaktors P. PIZELIS

„LEŅINA KAROGS»

Laikraksts iznāk otr-
dienās, ceturtdienās un
sestdienās latviešu un
krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское зна-
мя»). Газета Прейльского районно-
го комитета Коммунистической
партии Латвии и районного Совета
народных депутатов на латышском
языке, г. Прейли, Латв. ССР. Из-
дательство «Звайгзне», г. Рига, ул.
Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TALRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996,
atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jau-
natnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtnie-
cības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzaņas par
sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR
Valsts izdevniecību, poligrāfijas un
grāmatu tirdzniecības lietu komite-
jas Daugavpils tipogrāfijā 228400,
Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos.
iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Metiens 14654 eks. (latv. val.
10307 eks., krievu val. 4347 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 1599.